

Ρομποτική made in Greece

/ Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

Νικητές! Αλέξανδρος Πανταζίδης, Χάρης Παπαδάκης, Βασίλης Κόκκινος με τον καθηγητή και coach τους, Θανάση Μπαλαφούτη. Φωτογραφία: Διονύσης Κουρής.

Μπορεί ο Μανωλάς και ο Μήτρογλου να μη βοήθησαν φέτος την εθνική μας ομάδα να διακριθεί, αντίθετα, ο επιθετικός Robuero και ο τερματοφύλακας Robuerto μάς χάρισαν ένα μετάλλιο σε Ολυμπιάδα. Για να είμαστε πιο ακριβείς, η διάκριση οφείλεται στους μαθητές του 1ου Γενικού Λυκείου Ξάνθης Αλέξανδρο Πανταζίδα και Χάρη Παπαδάκη και στον -φοιτητή πλέον και μέλλοντα πολιτικό μηχανικό- Βασίλη Κόκκινο. Είναι αυτοί που δημιούργησαν τα δύο ρομποτάκια-ποδοσφαιριστές και χάρισαν στην ομάδα τους (Robospecialists), αλλά και στη χώρα μας, το αργυρό μετάλλιο στην Ολυμπιάδα Ρομποτικής στην Ντόχα του Κατάρ, στις 6-8 Νοεμβρίου. Σε αυτές τις περιπτώσεις, συνήθως, πίσω από τις μαθητικές επιτυχίες κρύβεται ένας εκπαιδευτικός που με το μεράκι του εμπνέει τα «παιδιά» του. Και στη συγκεκριμένη ιστορία μιλάμε για τον καθηγητή Πληροφορικής -και coach των Robospecialists- Θανάση Μπαλαφούτη, που πριν από τρία χρόνια θέλησε να δοκιμάσει αν το δικό του χόμπι -η Ρομποτική- άρεσε στους μαθητές του. Με τη συμπαράσταση του συλλόγου γονέων και κηδεμόνων βρήκαν χορηγούς ανάμεσα στους επιχειρηματίες της Ξάνθης και εξασφάλισαν τα περίπου 400 ευρώ που κόστιζε ο εξοπλισμός (ένα κιτ της Lego). «Στην αρχή ήρθαν περίπου 9 μαθητές», λέει ο Κ. Μπαλαφούτης. «Και μόνο το γεγονός ότι παιδιά λυκείου, που είναι πολύ

στριμωγμένα χρονικά λόγω αυστηρού προγράμματος και εξετάσεων, έρχονταν τις Κυριακές στην ομάδα είναι μεγάλη επιτυχία. Κι όταν βλέπεις ότι υπάρχει ανταπόκριση, και εσύ προσπαθείς περισσότερο».

Στην αρχή, πολλά από τα παιδιά δεν γνώριζαν καν τι είναι Ρομποτική, αλλά σιγά-σιγά η τεχνογνωσία της ομάδας ανέβαινε. «Η ιδέα και η διάκριση προέκυψαν επειδή μας αρέσει να παίζουμε, να ψάχνουμε – όπως τα παιδιά παίζουν στην άμμο και ξαφνικά βρίσκουν ένα δαχτυλίδι. Σκαλίζαμε διάφορες κατασκευές και καταλήξαμε σε κάτι που μας φάνηκε ελπιδοφόρο. Επεσε μια καλή ιδέα στο τραπέζι και τη σκαλίσουμε», λέει ο κ. Μπαλαφούτης. Το φθινόπωρο ήρθε η ώρα της Ολυμπιάδας.

Πώς διεξάγεται το... ρομποτικό ποδόσφαιρο και τι έγινε στον συγκεκριμένο διαγωνισμό; Κάθε ομάδα αποτελείται από δύο αυτόνομα ρομπότ (έναν επιθετικό και έναν τερματοφύλακα). Οι μαθητές θα πρέπει μέσα σε δύο ώρες να συναρμολογήσουν από μνήμης, χωρίς καμία βοήθεια ή σχέδιο, τα ρομπότ τους και να τα προγραμματίσουν. Από κει και πέρα, τον πρώτο λόγο έχει η μπάλα – μόνο που δεν είναι η γνωστή δερμάτινη, αλλά ένα ηλεκτρονικό κύκλωμα που εκπέμπει υπέρυθρη ακτινοβολία. Οι δύο «ποδοσφαιριστές» με τους αισθητήρες τους ανιχνεύουν τις υπέρυθρες ακτίνες (άρα και την μπάλα). Τα υπόλοιπα είναι... κανόνες της UEFA. Στο Κατάρ οι 80 ομάδες χωρίστηκαν σε 16 ομίλους. Η πρώτη κάθε ομίλου προκρινόταν στη φάση των 16 και από εκεί με νοκ άουτ παιχνίδια προχωρούσαν μέχρι τον τελικό. Οι Robospecialists απέκλεισαν ομάδες από τις Φιλιππίνες με σκορ 3-2 και 3-1, ενώ στους ημιτελικούς συνέτριψαν το Χονγκ Κονγκ με 11-1. Ηττήθηκαν μόνο από τη Μαλαισία -στον τελικό- και έτσι επέστρεψαν στην Ξάνθη με το αργυρό ολυμπιακό μετάλλιο. Η επιτυχία αυτή γίνεται ακόμη πιο σημαντική αν αναλογιστεί κανείς πως διαγωνίστηκαν -και νίκησαν- ομάδες από χώρες όπου η Ρομποτική διδάσκεται σε καθημερινή βάση από το Δημοτικό. Ενώ εδώ είναι... εκτός προγράμματος.

Μίλησα με δύο από τους τρεις «Ολυμπιονίκες» – μαθητές και οι δύο της Γ΄ Λυκείου. Ο Χάρης Παπαδάκης ξεκίνησε πέρυσι. Φέτος ετοιμάζεται για τις Πανελλήνιες – θέλει να σπουδάσει ηλεκτρολόγος μηχανικός ή χημικός μηχανικός. Είναι πολύ πιθανό, λοιπόν, να συναντήσει ξανά τη Ρομποτική. «Είναι ένας τομέας που έχει μέλλον. Εδώ και χρόνια βλέπουμε πως έχει μπει στις ιατρικές επεμβάσεις και στα εργοστάσια. Και θα εξελιχθεί ακόμη περισσότερο. Τώρα που ασχολούνται πολλοί, υπάρχει μεγάλος ανταγωνισμός, πρέπει να έχει κανείς καινοτόμους ιδέες». Ο Χάρης μού εξηγεί πως κινητήρια δύναμη για να συμμετάσχει στους Robospecialists, παράλληλα με την αγάπη του για την Πληροφορική, ήταν ο φίλος του Αλέξανδρος Πανταζίδης. Τον ακολούθησε στην ομάδα όταν άδειασε μια θέση

και «κόλλησε». Ο Αλέξανδρος παρακολουθεί το πρόγραμμα για τρίτη χρονιά. Τον ρωτώ αν οι αγώνες στο Κατάρ τούς δυσκόλεψαν: «Αρκετά, γιατί προέκυψαν προβλήματα που δεν τα είχαμε αντιμετωπίσει ξανά. Ευτυχώς οι αντιδράσεις μας τόσο στο κατασκευαστικό κομμάτι όσο και στο προγραμματιστικό ήταν οι σωστές. Πίσω από την επιτυχία, ξέρετε, κρύβεται πολλή δουλειά. Πέρυσι το καλοκαίρι έκανα μόνο δύο βδομάδες διακοπές. Γύρισα στην Ξάνθη για να πηγαίνω στο εργαστήριο για το πρότζεκτ». Όπως είναι φυσικό, βλέπει το μέλλον του στα κομπιούτερ, αλλά δεν έχει αποφασίσει αν θα σπουδάσει στην Ελλάδα ή στο εξωτερικό. Ο ίδιος, ποδοσφαιρόφιλος αλλά και μπασκετόφιλος, είναι και ο «νονός» των δύο ποδοσφαιριστών: Ο Σέρχιο Ρομέρο της Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ έγινε Robuero και ο Ρομπέρτο του Ολυμπιακού Robuerto, επί το... ρομποτικότερον.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΒΙΡΒΙΔΑΚΗ

Πηγή: kathimerini.gr